

چکیده

در این پایان نامه به بررسی عملگرهای یکنوای بیشین پرداخته شده همچنین نشان می دهیم که هر عملگر یکنوای بیشین را می توان توسط یک رده ویژه از توابع محدب نشان داد و با معرفی تابع فیتز پاتریک نشان می دهیم که این تابع در این رده از این توابع کمین است سپس نشان می دهیم که درفضاهای با ناخ عناصر مینیمال خانواده ای از توابع محدب که بوسیله ی حاصلضرب دوگانی از پایین کراندار شده اند نیز همان تابع فیتز پاتریک وابسته به عملگرهای یکنوای بیشین است همچنین به بررسی نقاط ثابت برای رده ویژه از توابع که نشان دهنده یک عملگر یکنوای بیشین است می پردازیم .

کلمات کلیدی :

فضای با ناخ - عملگرهای یکنوای بیشین - توابع محدب - زیردیفرانسیل - مزدوج تابع

فصل اول

تعاریف و قضایای مقدماتی ۳

فصل دوم

عملگرهای یکنوا و یکنوای بیشین

- (۱-۲) تعاریف، قضایا و خواصی راجع به عملگرهای یکنوا و یکنوای بیشین ۱۰
- (۲-۲) یافتن عناصری از $X \times X^*$ با خواصی ویژه و ارائه شرط کافی برای یکنوایی بیشین، زیرمجموعه هایی از $X \times X^*$ به کمک این عناصر ۱۹
- (۳-۲) معرفی تابع دوگان و ارائه شرایط لازم و کافی برای یکنوایی بیشین، زیرمجموعه هایی از $X \times X^*$ به کمک این تابع ۲۸
- (۴-۲) ارائه شرط کافی برای یکنوایی بیشین، مجموع دو تابع یکنوای بیشین ۳۳

فصل سوم

قضیه فیتزپاتریک برای عملگرهای یکنوای بیشین در فضای ناخ

- (۱-۳) تعاریف اولیه ۳۵
- (۲-۳) معرفی تابع فیتز پاتریک و بررسی خواص آن ۳۶
- (۳-۳) قضیه فیتز پاتریک در فضاهای بازتابی ۳۷
- (۴-۳) عکس قضیه فیتز پاتریک در فضاهای بازتابی ۵۲
- (۵-۳) بررسی عضو کمین خانواده ای از توابع محدب که از پائین توسط حاصلضرب دوگانی کراندار شده اند ۵۶

فصل چهارم

وجود نقاط ثابت برای مزدوج عناصر خانواده توابع، نشان دهنده یک عملگریکنوای بیشین

- (۱-۴) بررسی یکنوایی بیشین، زیر دیفرانسیل توابع محدب که نیم پیوسته پائین و سره هستند ۶۱
- (۲-۴) وجود توابعی از $\mathcal{H}(T)$ که با مزدوج فنچل خودبرابرند ۶۲

(۳-۴) معرفی مجموعه $L(h)$ و ارائه شرط لازم و کافی برای عضو مینیمال این مجموعه..... ۶۶

فصل پنجم

بررسی روابط موجود بین تابع فیتزپاتریک با توابع و مجموعه های خاص

(۱-۵) تعاریف اولیه..... ۷۰

(۲-۵) معرفی توابع S_A, δ_A و ارائه روابط بین این توابع و تابع فیتز پاتریک ۷۲

(۳-۵) ارائه شرایط لازم و کافی برای یکنوای $A \subset X \times X^*$ به کمک تابع فیتز پاتریک..... ۷۴

(۴-۵) بررسی نمودار توابع یکنوا ۷۷

(۵-۵) معرفی مجموعه های $F(A), R(A)$ و ارائه شرط لازم و کافی برای یکنوای $A \subset X \times X^*$ به کمک

این توابع ۷۸

پیشگفتار

آنالیز محذب در بسیاری از شاخه های ریاضی از جمله آنالیز تابعی و بهینه سازی مطرح می شود عملگرهای یکنوای بیشین از جمله مباحثی است که به طور طبیعی در آنالیز محذب ظاهر می شود برای کار با اینگونه از عملگرها پارا از حیطه آنالیز محذب فراتر گذاشته و با مسائل ریاضی دیگری روبرو می شویم. به طور مثال یکی از رایج ترین مشکلاتی که ممکن است با آن برخورد کنیم عدم مشتق پذیری یک تابع در یک نقطه مشخص است. راه حلی که برای اینگونه از مسائل در آنالیز تابعی پیشنهاد می شود استفاده از زیر دیفرانسیل تابع در نقطه مورد نظر است ولی مشکل اساسی محاسبه زیر دیفرانسیل تابع در نقطه مورد نظر است که در اکثر موارد بسیار دشوار است. در فصل ۴ اثبات می شود که زیر دیفرانسیل توابع محذب، نیم پیوسته پائین و سره یکنوای بیشین است در واقع ناخود آگاه وارد مسائل عملگرهای یکنوای بیشین می شویم و می توانیم از قضایا و خواص این عملگرها برای محاسبه زیر دیفرانسیل استفاده کنیم در سال ۱۹۸۸ فیتز پاتریک [۵] نشان داد که هر عملگرهای یکنوای بیشین را می توان توسط یک رده خاص از توابع محذب نشان داد همچنین وی وابسته به هر عملگر یکنوای بیشین یک تابع خاص (تابع فیتز پاتریک) معرفی کرد و نشان داد که این تابع جزء همین رده از توابع محذب و علاوه بر این در این رده از توابع عضو کمین است.

سپس این سؤال مطرح شد که آیا عکس مطالب فوق نیز صحیح است یعنی به ازای هر خانواده از توابع محذب می توان عملگر یکنوای بیشینی تعریف کرد. در سال (۲۰۰۳) پروچیک [۱] به این سؤال پاسخ داد وی مجموعه ای به نام $I(T)$ تعریف کرد که هر یک از عناصر این خانواده در دو نامساوی ویژه صدق می کنند و در واقع عکس قضیه فیتز پاتریک را اثبات کرده همچنین در سال (۲۰۰۶) مارتینز لگاز و اسویتز [۶] نشان داده اند که در فضاهای باناخ بازتابی عناصر کمین از خانواده ای از توابع محذب که بوسیله حاصلضرب دوگانی از پایین کراندار شده اند نیز همان تابع فیتز پاتریک وابسته به عملگرهای یکنوای بیشین است طبق آنچه فیتز پاتریک [۵] اثبات کرد اگر هر عملگر یکنوای بیشین را بتوان توسط خانواده ای از توابع محذب تعریف کرد این سؤال مدنظر قرار گرفت که آیا عناصر از این خانواده وجود دارند که با مزدوج خود برابر باشند در سال (۲۰۰۰) اسویتز [۱۳] طی مقاله ای به ارائه شرایط لازم و کافی برای وجود چنین توابعی پرداخت در فصل یک به ارائه قضایا و تعاریف که در فصل های بعدی استفاده می شوند می پردازیم و کلیه مطالب فوق به طور جداگانه

درفصل های ۳ و ۴ مورد بررسی کامل قرار گرفته و کلیه قضایا به طور کامل ارائه می شود همچنین درفصل ۲ به بررسی عملگرهای یکنوا و یکنوای بیشین پرداخته و قضایائی از آن ارائه شده است .

سرانجام درفصل ۵ به معرفی δ_A , S_A پرداخته و به بررسی رابطه این توابع به تابع فیتزپاتریک می پردازیم همچنین بستارنمائی یکنوای A مورد بررسی قرار می گیرد .

فصل ۱

تعاریف و قضایای مقدماتی

در این بخش به بیان تعاریف و قضایایی از آنالیز تابعی می پردازیم . با توجه به این که اثبات این قضایا در کتاب های مربوطه آمده است تنها به ذکر منابع اکتفا می گردد.

تعریف (۱-۱)

یک فضای ضرب داخلی ، یک فضای برداری بایک ضرب داخلی تعریف شده روی X است .

تعریف (۲-۱)

فرض کنید که X یک فضای برداری حقیقی باشد یک نیم نرم روی X ، تابعی است به صورت $\|\cdot\|: X \rightarrow \mathbb{R}_+$ می باشد به قسمی که برای هر $\alpha \in \mathbb{R}$ و هر $x, y \in X$ داشته باشیم

$$\|x + y\| \leq \|x\| + \|y\| \quad (۱)$$

$$\|\alpha x\| = |\alpha| \|x\| \quad (۲)$$

یک نیم نرم ، یک نرم نامیده می شود هرگاه داشته باشیم

$$\|x\| = 0 \Leftrightarrow x = 0$$

تذکر (۳-۱)

فضاهای ضرب داخلی ، فضای نرم دار بانرم $\|x\| = \sqrt{x \cdot x}$ هستند

تعریف (۴-۱)

به یک فضای نرم دار ، که هر دنباله کوشی در آن همگرا باشد ، یک فضای کامل می گوئیم .

تعریف (۵-۱)

یک فضای برداری نرم دار را فضای باناخ گوئیم ، اگر با نرم تعریف شده روی فضا کامل باشد بعبارت دیگر هر دنباله کوشی در آن همگرا باشد .

تعریف (۶-۱)

یک فضای برداری حقیقی مانند X با توپولوژی را یک فضای برداری توپولوژیکی گوییم هر گاه

(i) نگاشت $(x,y) \rightarrow x+y$ از $X \times X$ به X پیوسته باشد .

(ii) نگاشت $(\lambda,x) \rightarrow \lambda x$ از $\mathbb{R} \times X$ به X پیوسته باشد .

تعریف (۷-۱)

فرض کنید X یک فضای برداری توپولوژیکی برداری باشد ، فضای توابع خطی و پیوسته از X به \mathbb{R} را فضای دوگان X می نامیم و آن را به X^* نمایش می دهیم .

تعریف (۸-۱)

فرض کنید که X یک فضای برداری توپولوژیکی باشد توپولوژی ضعیف ستاره روی X^* که با

$\sigma(X^*, X)$ نمایش داده می شود توپولوژی است که توسط خانواده نیم نرم ها

$\{P_x: x \in X\}$ به صورت $P_x(x^*) = | \langle x, x^* \rangle |$ تولید می شود .

توپولوژی ضعیف ستاره راگاهی با W^* -توپولوژی نمایش می دهیم .

تعریف (۹ - ۱)

فضای باناخ X را انعکاسی گوییم هر گاه نگاشت متعارف $\mathcal{J}: X \rightarrow X^{**}$ که به صورت زیر تعریف شده است

$\mathcal{J}(x) = \hat{x}(x^*) = x^*(x)$ پوشا باشد.

تعریف (۱۰-۱)

اگر X یک فضای برداری باشد زیر مجموعه K از X را محدب گوئیم اگر برای هر $x, y \in K$ و λ داشته باشیم

$$\lambda x + (1-\lambda)y \in K, \quad \forall \lambda \in [0,1]$$

تعریف (۱۱ - ۱)

تابع $f: K \rightarrow \mathbb{R}$ روی مجموعه محدب K را محدب گوئیم هر گاه برای

هر $x, y \in K$ و $\lambda \in [0,1]$ داشته باشیم

$$f(\lambda x + (1-\lambda)y) \leq \lambda f(x) + (1-\lambda) f(y)$$

تابع f مقعر است اگر f - محدب باشد .

تعریف (۱۲-۱)

تابع $f: K \rightarrow \mathbb{R}$ را همگن مثبت گوئیم هرگاه به ازای هر $t > 0$ و $x \in K$ داشته باشیم $f(tx) = tf(x)$

تعریف (۱۳-۱)

مجموعه غیر تهی I همراه با رابطه \leq یک مجموعه جهت دار شده گوئیم هر گاه:

(i) برای هر $\alpha \in I$ ، $\alpha \leq \alpha$

(ii) اگر $\alpha \leq \beta$ و $\beta \leq \gamma$ آنگاه $\alpha \leq \gamma$

(iii) برای هر α و β دلخواه در I عضوی مانند γ در I وجود داشته باشد به طوری که $\beta \leq \gamma$ ، $\alpha \leq \gamma$

تعریف (۱۴-۱)

رابطه \leq روی مجموعه مفروض A ، رابطه ترتیبی جزئی است اگر و فقط اگر این رابطه روی A انعکاسی و متعدی

و پادمتقارن باشد (پادمتقارن بودن \leq به این معنی است که اگر $a \leq b$ ، $b \leq a$ آنگاه $a=b$).

در این صورت باین ترتیب مجموعه (A, \leq) را مجموعه مرتب جزئی نامند.

تعریف (۱۵-۱)

هرگاه I یک مجموعه جهت دار شده و X مجموعه ای دلخواه باشد در این صورت یک تابع

$f: I \rightarrow X$ را یک توردر X می نامیم. معمولاً تور f را با برد آن یکی می گیریم و با نماد $(x_\alpha)_{\alpha \in I}$ نمایش می دهیم

که در آن برای هر $\alpha \in I$ ، $x_\alpha = f(\alpha)$. I را نیز مجموعه اندیس برای تور f می نامیم.

تعریف (۱۶-۱)

اگر X فضای توپولوژیکی و $(x_\alpha)_{\alpha \in I}$ یک تور در X باشد، $x \in X$ را حد $(x_\alpha)_{\alpha \in I}$ گوئیم هرگاه برای هر

همسایگی U از x ، α_U متعلق به I وجود داشته باشد به طوری که برای هر $\alpha \in I$

به شرط $\alpha \geq \alpha_U$ داشته باشیم $x_\alpha \in U$ و می نویسیم

$$\lim_{\alpha} x_\alpha = x$$

تعریف (۱۷-۱)

رابطه \leq روی مجموعه مفروض A ، رابطه ترتیبی کامل است و یا A توسط \leq مرتب است اگر اولاً یک رابطه ترتیبی جزئی باشد ثانیاً به ازای هر دو عضو دلخواه a, b در A ، $a \leq b$ یا $b \leq a$. همچنین، در صورتی که \leq رابطه ترتیبی کامل روی A باشد، زوج مرتب (A, \leq) را مجموعه کاملاً مرتب نامند.

تعریف (۱۸-۱)

مجموعه مرتب جزئی (A, \leq) مفروض است.

(i) عضو $u \in A$ یک کران بالا برای زیر مجموعه B از A است اگر و فقط اگر به ازای هر $b \in B$ ، $u \geq b$.

(ii) کران بالای u از مجموعه B را کوچکترین کران بالای B نامیم اگر و فقط اگر به ازای هر کران بالای u از B داشته باشیم $u \leq u$.

(iii) عضو $e \in A$ را بیشین نامیم اگر و فقط اگر به ازای هر $a \in A$ از $a \leq e$ نتیجه شود که $e = a$.

تعریف (۱۹-۱)

یک زیر مجموعه کاملاً مرتب از مجموعه ای جزئی مرتب را زنجیر می نامند.

لم (۲۰-۱) (لم زورن)

اگر (A, \leq) یک مجموعه مرتب جزئی باشد به طوری که هر زیر مجموعه کاملاً مرتب آن دارای یک کران بالا باشد آنگاه A دارای عضو بیشین است.

اثبات . به [۱۶] مراجعه شود .

تعریف (۲۱-۱)

اگر X, Y دو فضای برداری باشند و T یک نگاشت مجموعه مقدار $T: X \rightarrow Y$ یا نگاشت نقطه به مجموعه باشد آنگاه نمودار T به صورت زیر مشخص می شود .

$$\text{Gr}(T) = \{ (x, y) \in X \times Y \mid y \in T(x) \}$$

که $T(x)$ را مقدار T در x می نامیم .

تعریف (۲۲-۱)

اگر $T: X \rightarrow Y$ یک نگاشت مجموعه مقدار باشد دامنه T رابه صورت زیر تعریف می کنیم .

$$\text{Dom}T = \{ x \in X : T(x) \neq \emptyset \}$$

و برد T به صورت زیر است .

$$\text{Im}T = \cup T(x)$$

$$x \in X$$

تعریف (۲۳-۱)

فرض کنید که X, Y دوفضای متریک باشند و همچنین $T: X \rightarrow Y$ نگاشت مجموعه مقدار باشد T رانیم پیوسته بالا

در $X \in x$ ، هرگاه برای هر $\varepsilon > 0$ یک همسایگی $N(x, \varepsilon)$ وجود داشته باشد به قسمی که برای هر

$x \in N(x, \varepsilon)$ داشته باشیم

$$T(x) \subseteq T(x, \varepsilon) + \varepsilon B .$$

نگاشت T رانیم پیوسته بالائی می گوییم ، اگر در تمام نقاط X نیم پیوسته بالائی باشد .

گزاره (۲۴-۱)

فرض کنید که X یک فضای متریک باشد تابع $f: X \rightarrow \mathbb{R} \cup \{+\infty\}$ نیم پیوسته پایینی است اگر فقط اگر

برای هر $x \in X$

$$f(x) \leq \lim_{y \rightarrow x} \inf f(y)$$

و نیم پیوسته بالائی است اگر فقط اگر برای هر $x \in X$

$$f(x) \geq \lim_{y \rightarrow x} \sup f(y)$$

$$y \rightarrow x$$

اثبات به [۴] رجوع شود .

قضیه (۲۵-۱)

اگر X یک فضای نرم دار باشد و X^* دوگان آن باشد و M زیرفضای بسته سره از X باشد و $x \notin M$

آنگاه

$$\exists x^* \in X^* \quad , \quad \|x^*\| = 1 \quad , \quad d(x, M) = \delta$$

$$x^*(x) = \delta$$

$$x^*(y) = 0 \quad , \quad y \in M$$

اثبات : به [۴] مراجعه شود .

نتیجه (۱-۲۶)

اگر X یک فضای برداری و $x \in X$ و $x \neq 0$ آنگاه

$$\exists x^* \in X^* \quad , \quad x^*(x) = \|x\|$$

اثبات : به [۴] مراجعه شود .

قضیه (۱-۲۷)

اگر X یک فضای هیلبرت باشد و $x^* \in X^*$ باشد آنگاه

$$\exists ! y \in X \quad , \quad \forall x \in X \quad x^*(x) = \langle x, y \rangle$$

اثبات به [۴] مراجعه شود .

تعریف (۱ - ۲۸)

غلاف محدب یک مجموعه ، کوچکترین مجموعه محدبی است که توسط آن مجموعه تولید می شود

یعنی اگر $S \subseteq X$ و $S \neq \emptyset$ آنگاه

$$Conv(S) = \left\{ \sum_{i=1}^t \alpha_i p_i, p_i \in S / t \in \mathbb{N}, \sum_{i=1}^t \alpha_i = 1, 0 \leq \alpha_i \leq 1 \right\}$$

تذکر (۱ . ۲۹)

غلاف محدب یک مجموعه متناهی بسته است .

تعریف (۱-۳۰)

اگر $M \subseteq X \times X^*$ یکنواگوئیم هرگاه

$$\forall (x, x^*), (y, y^*) \in M: \langle x - y, x^* - y^* \rangle \geq 0 .$$

تعریف (۳۱-۱)

اگر $M, M' \subseteq X \times X^*$ رایکنوای بیشین گوئیم هرگاه اولاً M یکنوا باشد و در ثانی اگر $M' \subseteq X \times X^*$ یکنوا شامل

M باشد، ایجاب کند که $M = M'$.

قضیه (۳۲-۱)

اگر X یک فضای موضعاً محدب و Y یک فضای خطی و $A \subset X$ یک مجموعه غیر تهی، محدب و فشرده همچنین

$B \subset Y$ یک مجموعه محدب و غیر تهی باشد و $f: A \times B \rightarrow \mathbb{R}$ به نحوی که $f(x, y)$ مقعر و نیم پیوسته بالا

برای هر $x \in A$ و $y \in B$ محدب برای هر $x \in A$ باشند آنگاه

$$\max_{x \in A} \inf_{y \in B} f(x, y) = \inf_{y \in B} \max_{x \in A} f(x, y).$$

اثبات به [۱۷] مراجعه شود.

فصل ۲

عملگرهای یکنوا و یکنوای بیشین

در این فصل به معرفی عملگرهای یکنوا و یکنوای بیشین پرداخته و وابسته به هر مجموعه یکنوای بیشین مانند $M \subset X \times X^*$ تابعی خاص به نام χ_M تعریف کرده و کلیه روابط بین این تابع و مجموعه M را بررسی می‌کنیم سپس به پیدا کردن عناصری خاص از $X \times X^*$ پرداخته که در نابرابری ویژه ای صدق کنند و به کمک آنها شرطی لازم و کافی برای یکنوای بیشینی، M بدست می‌آوریم و سرانجام به معرفی تابع دوگان و خواص آن پرداخته و شرط لازم و کافی برای یکنوای بیشینی M را به کمک آن پیدامی‌کنیم و در آخر به ارائه شرطی کافی برای یکنوای بیشینی، مجموع دو تابع یکنوای بیشین می‌پردازیم.

تعریف (۱-۲)

اگر \mathbb{R}^E کلاس توابع E به \mathbb{R} باشد، زیرمجموعه ای از این کلاس را به صورت

و $supp \mu$ متناهی باشد $S_E := \{\mu: E \rightarrow [0, +\infty[\mid \sum_{x \in E} \mu(x) = 1\}$ در آن E زیر

مجموعه ای غیر تهی و $supp \mu := \{x \in E \mid \mu(x) \neq 0\}$ همچنین هر گاه $A \subset E$ غیر تهی باشد، آنگاه

$$S_A = \{\mu \in S_E \mid supp \mu \subset A\}$$

گزاره (۲-۲)

اگر $\emptyset \neq A \subset B \subset E$ آنگاه $S_A \subset S_B$

تعریف (۳-۲)

اگر $u \in E$ را عضوی ثابت از E فرض کنیم آنگاه

$$\mu(x) = \delta_u(x) = \begin{cases} 1 & x = u \\ 0 & x \neq u \end{cases}$$

تعریف (۴-۲)

اگر در تعریف (۱-۲) $E = X \times X^*$ در نظر بگیریم توابع p, q, r را بصورت زیر در نظر بگیریم.

$$p: S_{X \times X^*} \rightarrow X, p(\mu) := \sum_{(x, x^*) \in X \times X^*} \mu(x, x^*) \cdot x$$

$$q: S_{X \times X^*} \rightarrow X^*, q(\mu) := \sum_{(x, x^*) \in X \times X^*} \mu(x, x^*) \cdot x^*$$

$$r: S_{X \times X^*} \rightarrow R, r(\mu) := \sum_{(x, x^*) \in X \times X^*} \mu(x, x^*) \cdot \langle x, x^* \rangle.$$

توجه داریم که توابعی p, q, r آفین هستند .

قضیه (۵-۲)

$$\forall \mu \in S_M: r(\mu) \geq \langle p(\mu), q(\mu) \rangle \Leftrightarrow \text{آنگاه } M \text{ یکنواست} \quad \emptyset \neq M \subset X \times X^*$$

اثبات: فرض کنیم که M یکنواست و $\mu \in S_M$ آنگاه

$$\text{supp } \mu = \{(x_1, x_1^*), \dots, (x_n, x_n^*)\}, n \in \mathbb{N}.$$

برای $1 \leq i \leq n$ قرار می دهیم $\alpha_i = \mu(x_i, x_i^*)$ آنگاه

$$r(\mu) - \langle p(\mu), q(\mu) \rangle = \sum_{i=1}^n \alpha_i \langle x_i, x_i^* \rangle - \langle \sum_{i=1}^n \alpha_i x_i, \sum_{j=1}^n \alpha_j x_j^* \rangle$$

از طرفی طبق تعریف S_M می دانیم که $\sum_{j=1}^n \alpha_j = 1$ ولذا

$$\begin{aligned} & \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \alpha_i \alpha_j \langle x_i, x_i^* \rangle - \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \alpha_i \alpha_j \langle x_i, x_j^* \rangle \\ &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \alpha_i \alpha_j \langle x_i, x_i^* - x_j^* \rangle \\ &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \alpha_i \alpha_j \langle x_j, x_j^* - x_i^* \rangle \\ &= \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \alpha_i \alpha_j \langle x_i - x_j, x_i^* - x_j^* \rangle \quad (5-1) \end{aligned}$$

که طبق فرض یکنوایی M داریم

$$\langle x_i - x_j, x_i^* - x_j^* \rangle \geq 0.$$

حال بالعکس فرض کنیم که $(x_1, x_1^*), (x_2, x_2^*) \in M$ ، و قرار می دهیم

$$\mu = \frac{1}{2} \delta(x_1, x_1^*) + \frac{1}{2} \delta(x_2, x_2^*) \in S_M$$

لذا

$$\text{Supp } \mu = \{(x_1, x_1^*), (x_2, x_2^*)\}$$

که مجموعه ای متناهی است با جایگذاری داریم که

$$r(\mu) - \langle p(\mu), q(\mu) \rangle = \frac{1}{\gamma} \langle x_1, x_1^* \rangle + \frac{1}{\gamma} \langle x_2, x_2^* \rangle - \langle \frac{1}{\gamma} x_1 + \frac{1}{\gamma} x_2, \frac{1}{\gamma} x_1^* + \frac{1}{\gamma} x_2^* \rangle$$

$$= \frac{1}{\gamma} \langle x_1 - x_2, x_1^* - x_2^* \rangle \geq 0$$

پس M یکنواست .

تعریف (۶-۲)

اگر $M \subset X \times X^*$ باشد آنگاه تابع $\bar{R}: X \rightarrow X^*$ را به صورت زیر در نظر می گیریم

$$\chi_M(x) := \sup_{\mu \in S_M} \frac{\langle x, q(\mu) \rangle - r(\mu)}{1 + \|p(\mu)\|}$$

برای تابع χ_M در تعریف (۶-۲) می توان گفت که چون $r(\mu)$ تابعی آفین است و $\langle x, q(\mu) \rangle$ (دوگانگی) نیز

آفین است و $\|p(\mu)\| + 1$ یک عددی باشد پس در واقع χ_M سوپریمم توابع محدب است ، خود نیز تابعی

محدب است از طرفی چون سوپریمم توابع پیوسته نیم پیوسته پائین است پس در واقع χ_M تابعی محدب و نیم

پیوسته پائین است .

تعریف (۷-۲)

تابع $P_{r_X}: X \times Y \rightarrow X$ به صورت زیر تعریف می شود

$$P_{r_X}(x, y) = x \quad \forall (x, y) \in X \times Y$$

قضیه (۸-۲)

اگر $M \subset X \times X^*$ یک مجموعه یکنوا و $\tilde{M} = M - (w, w^*)$ که (w, w^*) عضوی ثابت از $X \times X^*$

باشد، آنگاه

$$dom M \subset co(dom M) \subset dom \chi_M \quad (i)$$

$$dom \tilde{M} = dom M - w, dom \chi_{\tilde{M}} = dom \chi_M - w \quad (ii)$$

(iii) اگر $X \subset X$ یک زیر فضای خطی بسته باشد به نحوی که $dom M \subset X$ ، $M + \{o\} \times X^\perp = M$ ،

همچنین اگر تعریف کنیم $M := \{(x, x^* | X.) | (x, x^*) \in M\} \subset X \times X^*$ ، آنگاه

$$\chi_{M.} = \chi_M|_X, \quad dom \chi_{M.} = dom \chi_M \subset X.$$

همچنین

M در $(X \times X^*)$ یکنوا بیشین است $\Leftrightarrow M$ یکنوا بیشین باشد .

(iv) اگر M یکنوای بیشین و $X \subset X + X$ ، $dom M \subset X$ که یک زیر فضای بسته خطی است

و $x \in X$ آنگاه

$$dom \chi_M \subset \overline{aff(dom M)}, M + \{0\} \times X^\perp = M.$$

اثبات (i) $(x, x^*) \in M$ و $\mu \in S_M$ را ثابت در نظر می گیریم حال برای هر $(y, y^*) \in M$ با توجه به یکنوایی M

می توان گفت که

$$\langle y - x, y^* - x^* \rangle = \langle y, y^* \rangle - \langle y, x^* \rangle - \langle x, y^* \rangle + \langle x, x^* \rangle \geq 0.$$

حال با ضرب $\mu(y, y^*) \in \text{supp } \mu$ در $(y, y^*) \in \text{supp } \mu$ با توجه به فرم کلی $(r(\mu), p(\mu), q(\mu))$ در تعریف (۲-۴)

می توان نوشت

$$r(\mu) - \langle p(\mu), x^* \rangle - \langle x, q(\mu) \rangle + \langle x, x^* \rangle \geq 0$$

از طرفی با توجه به نامساوی کوشی شوارتر داریم

$$|\langle x, x^* \rangle| + \|p(\mu)\| \cdot \|x^*\| \geq \langle x, x^* \rangle - \langle p(\mu), x^* \rangle \geq \langle x, q(\mu) \rangle - r(\mu).$$

حال با توجه به فرم کلی $\chi_M(x)$ در تعریف (۲-۶) می توان گفت که

$$\chi_M(x) \leq \max\{|\langle x, x^* \rangle|, \|x^*\|\} < \infty.$$

بنا بر این،

$$dom M \subseteq dom \chi_M$$

حال با توجه به این که $dom \chi_M = \{x, \chi_M(x) < \infty\}$ و $dom \chi_M$ مجموعه ای محدب است، لذا

$$co dom M \subseteq co dom \chi_M = dom \chi_M$$

$$co(dom M) \subseteq dom \chi_M.$$

(ii) آشکار است که $dom \tilde{M} = dom M - w$ ، توجه داریم که هرگاه $\tilde{\mu} \in S_{\tilde{M}}$ ، و قرار دهیم

$$\mu(x, x^*) := \tilde{\mu}((x, x^*) - (w, w^*)) \Leftrightarrow \tilde{\mu}(x, x^*) := \mu((x, x^*) + (w, w^*))$$

در این صورت $\mu \in S_M$ در واقع برای $\tilde{\mu} \in S_{\tilde{M}}$ و متناظر آن $\mu \in S_M$ داریم

$$\begin{aligned} P(\tilde{\mu}) &= \sum_{(x, x^*) \in X \times X^*} \tilde{\mu}(x, x^*) \cdot x = \sum_{(x, x^*) \in X \times X^*} \mu((x, x^*) + (w, w^*)) \cdot x \\ &= \sum_{(x, x^*) \in X \times X^*} \mu(x + w, x^* + w^*) \cdot x \end{aligned}$$

حال اگر $x + w = y$, $x^* + w^* = y^*$ در نظر بگیریم داریم

$$\sum_{(y,y^*) \in X \times X^*} \mu(y,y^*)(y-w) = \sum_{(y,y^*) \in X \times X^*} \mu(y,y^*).y - \sum_{(y,y^*) \in X \times X^*} \mu(y,y^*).w .$$

از طرفی طبق تعریف S_M می دانیم که $\sum_{(y,y^*) \in M} \mu(y,y^*) = 1$ ، لذا

$$= p(\mu) - w = p(\tilde{\mu}).$$

به طریق مشابه می توان گفت که $q(\tilde{\mu}) = q(\mu) - w^*$ همچنین برای $r(\tilde{\mu})$ داریم که

$$\begin{aligned} r(\tilde{\mu}) &= \sum_{(x,x^*) \in X \times X^*} \tilde{\mu}(x,x^*). \langle x, x^* \rangle \\ &= \sum_{(x,x^*) \in X \times X^*} \mu((x,x^*) + (w,w^*)). \langle x, x^* \rangle \\ &= \sum_{(x,x^*) \in X \times X^*} \mu(x+w, x^*+w^*). \langle x, x^* \rangle \\ &= \sum_{(y,y^*) \in X \times X^*} \mu(y,y^*) \langle y-w, y^*-w^* \rangle \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &\sum_{(y,y^*) \in X \times X^*} \mu(y,y^*). [\langle y, y^* \rangle - \langle y, w^* \rangle - \langle w, y^* \rangle + \langle w, w^* \rangle] \\ &= r(\mu) - \langle w, q(\mu) \rangle - \langle p(\mu), w^* \rangle + \langle w, w^* \rangle . \end{aligned}$$

حال چنانچه $\tilde{\mu} \in S_{\tilde{M}}$ و $x \in X$ در نظر بگیریم داریم که

$$\begin{aligned} \langle x-w, q(\tilde{\mu}) \rangle - r(\tilde{\mu}) &= \\ \langle x-w, q(\mu) - w^* \rangle - r(\mu) + \langle w, q(\mu) \rangle + \langle p(\mu), w^* \rangle - \langle w, w^* \rangle &= \\ = \langle x, q(\mu) \rangle + \langle w, w^* \rangle - \langle x, w^* \rangle - \langle w, q(\mu) \rangle - r(\mu) + & \\ \langle w, q(\mu) \rangle + \langle p(\mu), w^* \rangle - \langle w, w^* \rangle &= \\ = \langle x, q(\mu) \rangle - r(\mu) - \langle x, w^* \rangle + \langle p(\mu), w^* \rangle & \\ \leq \chi_M(x). (1 + \|p(\mu)\|) + \beta(1 + \|p(\mu)\|) & \text{و} \end{aligned}$$

لذا می توان گفت که

$$\begin{aligned} \frac{\langle x-w, q(\tilde{\mu}) \rangle - r(\tilde{\mu})}{1 + \|p(\tilde{\mu})\|} &\leq (\chi_M(x) + \beta) \frac{1 + \|p(\mu)\|}{1 + \|p(\tilde{\mu})\|} \\ &\leq (1 + \|w\|). (\chi_M(x) + \beta) \end{aligned}$$

$$(1-8) \quad \text{dom}\chi_M - w \subset \text{dom}\chi_{\tilde{M}}$$

حال با توجه به اینکه $M = \tilde{M} + (w, w^*)$ با جایگذاری، عکس رابطه (1-8) نیز برقرار می شود لذا

$$\text{dom}\chi_M - w = \text{dom}\chi_{\tilde{M}}$$

(iii) به وضوح M یک زیر مجموعه یکنوا از $X \times X^*$ است چرا که

$$M := \{(x, x^* | X) | (x, x^*) \in M\} \subset X \times X^*$$

M ، و یکنوایی $X \subset X$ حال با توجه به این که

$$\forall (x_1, x_1^*), (x_2, x_2^*) \in M, \Rightarrow \langle x_1 - x_2, x_1^* - x_2^* \rangle \geq 0$$

حال اگر $x \in X \setminus X$ در نظر گرفته و $(x, x^*) \in M$ نقطه ای ثابت در نظر بگیریم در این صورت $x - x \notin X$.

چرا که اگر $x - x \in X$ ، با توجه به اینکه $x \in X$ ، لذا $x \in X$ که تناقض است.

پس $x - x \notin X$ حال $\exists u^* \in X^\perp \exists \langle x - x, u^* \rangle > 0$ بنابراین باقراردادن،

$$\mu = \delta(x, x^* + tu^*), \delta_u = \left\{ \begin{array}{ll} \mu \in S_M, \mu(x) = 1 & x = u \\ \mu(x) = 0 & x \neq u \end{array} \right\}$$

همچنین با توجه به تعریف (2-4) داریم که

$$q(\mu) := \sum_{(x, x^*) \in X \times X^*} \delta(x, x^* + tu^*). x^* = x^* + tu^*$$

$$r(\mu) := \sum_{(x, x^*) \in X \times X^*} \delta(x, x^* + tu^*). \langle x, x^* \rangle = \langle x, x^* + tu^* \rangle$$

حال با توجه به تعریف (2-6) داریم که

$$\begin{aligned} \chi_M(x) &\geq \frac{\langle x, x^* + tu^* \rangle - \langle x, x^* + tu^* \rangle}{1 + \|x\|} \\ &= \frac{\langle x - x, x^* \rangle + t \langle x - x, u^* \rangle}{1 + \|x\|} \end{aligned}$$

برای هر $t > 0$ برقرار است. پس می توان گفت که $\chi_M(x) = \infty$ و با توجه به این که $x - x \notin X$ پس

$\text{dom}\chi_M \subset X$ حال اگر $\mu \in S_M$ در نظر گرفته و تعریف کنیم

$$\mu: X \times X^* \rightarrow \mathbb{R}, \mu(x, u^*) := \sum_{x^* | X, = u^*} \mu(x, x^*) \quad (2-8)$$

آشکارا است که $\mu \in S_M$ ، علاوه بر این می توان گفت که

$$p(\mu.) = p(\mu), q(\mu.) = q(\mu)|X, , r(\mu.) = r(\mu).$$

که در نتیجه برای هر $x \in X$ داریم

$$\frac{\langle x, q(\mu) \rangle - r(\mu)}{1 + \|p(\mu)\|} = \frac{\langle x, q(\mu.) \rangle - r(\mu.)}{1 + \|p(\mu.)\|}.$$

فرض کنید

$$\text{supp } \mu = \{(x_1, u_1^*), \dots, (x_n, u_n^*)\} \quad n \in \mathbb{N}, \mu \in S_M.$$

برای هر $i \in \overline{1, n}$ یک $x_i^* \in X^*$ را طوری در نظر می گیریم که $x_i^*|X = u_i^*$ ، و تعریف

می کنیم $\mu \in S_M$ بدین صورت که

$$\mu(x, x^*) = \begin{cases} \mu(x_i, x_i^*) & \text{اگر } (x, x^*) = (x_i, x_i^*) \\ 0 & \text{سایر جاها} \end{cases}$$

درواقع به کمک این تعریف یک تناظر بین μ و $\mu./$ ایجاد می شود.

بنابراین $\chi_M(x) = \chi_{M.}(x)$ برای هر $x \in X$ ، یعنی

$$\chi_{M.} = \chi_M|X.$$

پس می توان نتیجه گرفت که $(x, u^*) \in M$ و در این جهت اثبات تمام است.

حال فرض می کنیم که M یکنوای بیشین باشد و

$$(x, u^*) \in X \times X^* \quad \exists \langle y - x, v^* - u^* \rangle \geq 0 \quad \forall (y, v^*) \in M.$$

حال طبق تعریف یکنوای بیشین اگر ثابت کنیم که $(x, u^*) \in M$ ، ثابت کرده ایم که M یکنوای بیشین است.

حال اگر $(x, u^*) \in X \times X^*$ در نظر می گیریم طبق (۱-۲۵) داریم که

$$\exists x^* \in X^*, x^*|X = u^*.$$

$$\langle y - x, y^* - x^* \rangle = \langle y - x, y^*|X - u^* \rangle \geq 0 \quad \forall (y, y^*) \in M \quad \text{لذا}$$

بنابراین $(x, x^*) \in M$ پس $(x, u^*) \in M$ ، فرض کنیم که M یکنوای بیشین باشد

$$(x, x^*) \in X \times X^* \quad \exists \langle y - x, y^* - x^* \rangle \geq 0 \quad \forall (y, y^*) \in M.$$

اگر ثابت کنیم که $(x, x^*) \in M$ اثبات کامل است. حال عضوی ثابت از M را در نظر گرفته با توجه به فرض

داریم

$$(y., y^*) \in M \Rightarrow \forall \xi^* \in X^{\perp}, (y., y^* + \xi^*) \in M$$

بنا بر این می توان گفت که

$$\langle y - x, y^* + \bar{z}^* - x^* \rangle \geq 0 \quad \forall \bar{z}^* \in X^\perp$$

اما با توجه به تعریف M و همچنین با توجه به این که $dom M \subset X$

چون $(x, x^*) \in M$ پس $x \in X = (X^\perp)^\perp$ از طرفی چون M یکنوای بیشین است، لذا

$$\langle y - x, y^* | X, -x^* | X \rangle \geq 0 \quad \forall (y, y^*) \in M, (x, x^* | X) \in M.$$

حال با توجه به تعریف M ,

$$\exists \bar{z}^* \in X^* \ni (x, \bar{z}^*) \in M, \bar{z}^* | X = x^* | X. \Leftrightarrow \bar{z}^* - x^* \in X^\perp$$

با توجه به اینکه $(x, \bar{z}^*) \in M$ و همچنین فرض قضیه که

$$M + \{0\} \times X^\perp = M$$

$$(x, \bar{z}^* - \bar{z}^* + x^*) \in M \Rightarrow (x, x^*) \in M$$

پس M یکنوای بیشین است.

(iv) فرض کنید که M یکنوای بیشین باشد و $dom M \subset x + X$ به نحوی که $X \subset X$ زیر فضای خطی بسته

و $x \in X$ ، حال فرض کنید که $(x, x^*) \in M$ و $u^* \in X^\perp$

$$\forall (y, y^*) \in M, \langle y - x, y^* - (x^* + u^*) \rangle = \langle y - x, y^* - x^* \rangle \geq 0,$$

چرا که $y - x \in X$ و همچنین $(x, x^* + u^*) \in M$ بنابراین $M + \{0\} \times X^\perp = M$.

حال اگر $x_1 \in dom M$ را ثابت فرض کنیم

$$M_1 := M - (x_1, 0), X_1 := \overline{aff(dom M)} - x_1$$

حال چون M یکنوای بیشین است داریم که

$$M_1 + \{0\} \times X_1^\perp = M_1$$

اکنون با توجه به قسمت (iii) قضیه $dom \chi_{M_1} \subset X_1$ و با توجه به قسمت (ii) قضیه داریم که

$$dom \chi_{M_1} \subset x_1 + X_1 = \overline{aff(dom M)}.$$

تابع $h: S_{X \times X^*} \times X^* \rightarrow R$ را بدین صورت در نظر می گیریم که

$$h(\mu, x^*) := r(\mu) - \langle p(\mu), x^* \rangle.$$